

Kanne 4.5.2009 — Budapesti Erőmű v. komissio

(Asia T-182/09)

(2009/C 180/97)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti***Asianosaiset**

Kantaja: Budapesti Erőmű Rt. (Budapest, Unkarin tasavalta)
(edustajat: solicitor M. Powell sekä asianajajat C. Arhold, K. Struckmann ja A. Hegyi)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Euroopan komission valtiontukea koskevassa asiassa C 41/05 4.6.2008 tekemä päätös on kumottava siltä osin, kuin se koskee kantajan tekemiä sähköhankintasopimuksia
- kantajalle tästä kanteesta aiheutuvat oikeudenkäyntikulut on korvattava
- asiassa on toteutettava muut tarpeelliset toimenpiteet.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii kumottavaksi komission 4.6.2008 tekemän päätöksen K (2008) 2223 lopullinen, jossa on todettu yhteismarkkinoille soveltumattomaksi tuki, jonka Unkarin viranomaiset ovat myöntäneet tietyille sähköntuottajille Unkarin valtion omistaman verkonhaltijan Magyar Villamos Művek Rt:n ja näiden sähköntuottajien välillä tehtyjen pitkäaikaisten sähköhankintasopimusten muodossa ennen Unkarin tasavallan liittymistä Euroopan unioniin (Valtiontukea N:o C 41/2005 (ex NN 49/2005) — Hukkakustannukset Unkarissa — koskeva asia). Kantaja on riidanalaisessa päätöksessä katsottu väitetyn valtiontuen saajaksi, ja päätöksessä veloitetaan Unkari perimään kantajalta takaisin tuki korkoineen.

Kantaja väittää ensimmäisessä kanneperusteessaan, että komissio on virheellisesti katsonut, että asianmukainen arviointiajankohta olisi Unkarin liittymisen EU:hun. Sen sijaan komission olisi pitänyt arvioida sitä, sisältävätkö kantajan tekemät sähköhankintasopimukset valtiontukea, sopimusten tekohetkellä vallinneiden tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen valossa. Kantaja väittää lisäksi, että komissio on rikkonut EY 87 artiklan 1 kohtaa ja tehnyt ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että sähköhankintasopimuksilla tarjotaan taloudellista etua. Lisäksi kantaja katsoo, että komissio on soveltanut väärin Unkarin liittymis-

sopimusta ja neuvoston asetuksen N:o 659/1999 ⁽¹⁾ ("menettelysääntöasetus") 1 artiklan b kohdan v alakohtaa.

Kantaja väittää myös, että toisin kuin komissio on katsonut, kilpailu ei ole ollut vääristynyttä eikä liittymissopimuksen liitteessä IV luetella tyhjentävästi tukitoimenpiteitä, jotka voidaan katsoa voimassa olevaksi tueksi, vaan siinä säädetään ainoastaan poikkeus periaatteesta, jonka mukaan kaikki ennen liittymistä toteutetut tukitoimenpiteet katsotaan sellaisenaan voimassa olevaksi tueksi. Lisäksi kantaja väittää, että EY 87 artiklan 3 kohtaan osalta, että yhteistuotantoa ei mahdollisesti katsota valtiontueksi, EY 86 artiklan 2 kohtaa, EY 88 artiklan 1 ja 3 kohtaa sekä menettelysääntöasetuksen 14 artiklaa voimassa olevan tuen takaisinperimisen osalta on rikottu.

Toisessa kanneperusteessaan kantaja väittää, että komissiolla ei ollut toimivaltaa arvioida kyseessä olevia sähköhankintasopimuksia, koska ne on tehty ennen kuin Unkari liittyi EU:hun.

Kolmannessa kanneperusteessaan kantaja väittää, että komissio on rikkonut olennaisia menettelysäännöksiä kuten oikeutta tulla kuulluksi sekä velvollisuutta suorittaa huolellinen ja puolueeton tutkinta. Lisäksi kantaja katsoo, että komissio on rikkonut olennaisia menettelysäännöksiä, kun se on suorittanut sähköhankintasopimuksia koskevan yleisen arvioinnin eikä ole arvioinut jokaisen sähköhankintasopimuksen ehtoja erikseen. Jotta komissio voisi arvioida, sisältävätkö sähköhankintasopimukset valtiontukea, sen on kantajan mukaan arvioitava, tuottavatko tällaiset sopimukset taloudellista hyötyä tuottajille ja tätä varten jokaisen sähköhankintasopimuksen yksilöllinen arviointi on välttämätöntä. Lisäksi kantaja väittää, että komission lähestymistapa on ollut riittämätön sen asianmukaiseksi arvioimiseksi, voidaanko merkittävä määrä yksilöllisiä toimenpiteitä katsoa valtiontueksi. Jos sähköhankintasopimukset voitaisiin katsoa voimassa oleviksi tukijärjestelmiksi, komission olisi pitänyt noudattaa EY 88 artiklan 1 kohdan ja menettelysääntöasetuksen 18 artiklan mukaisia asianmukaisia menettelysääntöjä.

Kantaja katsoo neljännessä kanneperusteessaan, että riidanalaisella päätöksellä rikotaan EY 253 artiklan mukaista perusteluvollisuutta.

Lopuksi kantaja väittää viidennessä kanneperusteessaan, että komissio on syyllistynyt sille valtiontukisääntöjen osalta kuuluvan harkintavallan väärinkäyttöön, koska se on tehnyt kielteisen päätöksen EY 88 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti ja vaatinut sähköhankintasopimusten päättymistä osoittamatta niistä aiheutuvaa taloudellista etua.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999, EYVL L 83, s. 1.